

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Prologvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

DE
CONTEMPLATIONE
DIVINA
LIBER QUARTUS.

De secunda contemplantium hierarchia, qua rerum invisibilium intuitu ad supernorum assurgit contemplationem, ipsumque DEVM ut unum trinumque intuetur.

PROLOGVS.

POSTVLAT rationis ordo, ut de secunda hierarchia, quæ sedem habet in secundo cælo, nempe intellectu sive intelligentia, qua DEVM in intellectualibus objectis, doni intellectus radiis illuminati, intuemur, differamus. Hæc igitur hierarchia triplici etiam gradu, infimo, medio, & supremo continetur. Primus ex speculatione sui, id est animæ nostræ, quæ DEI imago meritò censetur, ad ipsius DEI contemplationem nos ducit. Et quia duplex est DEI imago in nostra mente; altera naturalibus tantum potentiis insignita; altera, sive potius hæc eadem, donis gratuitis reformata: in utroque sensu qualiter ad DEVM per hanc nobilissimam imaginem ascendere debeamus, dicemus. In secundo loco de speculatione diuinæ unitatis & creatricis essentia, ejusque ineffabilibus attributis. In tertio verò de beatissimæ Trinitatis contemplatione tractabimus.

SECUNDÆ HIERARCHIÆ GRADVS
PRIMVS.

CAPVT I.

De Contemplatione DEI per suam imaginem, nempe animam naturalibus potentiis insignitam.

PRÆCIPUUM & principale speculum ad videndum DEVM sanè est animus rationalis. Si enim invisibilia DEI per ea, quæ facta sunt intellecta conspiciuntur, nullibi quàm in ejus imagine diuinæ cognitionis vestigia expressius sculpta reperientur: hominem enim secundum animam ad DEI imaginem factum certò scimus & credimus quare ad ejus cognitionem aptius speculam, quàm spiritum rationalem non inuenimus. Tergat igitur speculum suum, qui quis cupit videre Deum suum. Exterso autem speculo, ac diligenter inspecto, incipiet ei quedam diuini luminis

claritas interlucere, & diuinus quidam Spiritus sancti radius oculis ejus apparere. Hoc lumen oculos ejus irradiauerat, qui dicebat Psal. 4. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine, dedisti latitium in corde meo. Hoc igitur Spiritus sancti lumen nihil aliud est, quàm donum intellectus mentibus nostris inspiratum, quod in primis docet nos penetrare velamina sive tenebras mentis nostræ, donec ad notitiam propriam perueniamus, & imaginem sanctissimæ Trinitatis nobis concreatam agnoscamus, cum Dominus dicat Lucæ 17. Regnum Dei intra vos est, id est, in imagine sua. Ideoque David Psalm. 138. agebat: Mirabilis facta est scientia tua ex me. Vnde S. Augustinus maxime in hoc versatus exercitio lib. 10. Confess. cap. 7. inquit: Quid ergo amo, cum DEVM meum amo? Quis est ille super caput animæ meæ? Per ipsam animam meam ascendam ad illum, transibovim meam quæ hæreo corpori, & vitaliter compagem ejus repleo.

Et infra cap. 27. Serò te amavi, pulchritudo tantæ antiquæ & tam novæ, serò te amavi. Et ecce intueras, & ego soror, & ibi te quarebam, & in ista formosa qua fecisti deformis irrueram. Ea me tenebant longè à te, quæ si in te non essent, non essent.

L

Quare

Speculū
aptissi-
mum ad
Deum
contem-
plandum
est anima
hominis,

Thom. à Jesu Oper. Tom. II.